

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Resoluti ones Sacr. Congregationis Concilii Tridentini nonnullorum
Dubiorum in supradicta Constitutione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

Posita Constitutione fel. rec. Gregorii XV. de Exemptorum Privilegiis &c. Dubitatur

1. **A**N liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus Cura Animarum personarum sæcularium non incumbit, aut loca ubi in iisdem Ecclesiis asservatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi audiuntur Confessiones personarum sæcularium?
2. An Episcopi possint Regularibus præscribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alias illorum privilegia restringere, ac moderari in Sacramentis administrandis?
3. An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos, tam Sæculares, quàm Regulares, intelligatur etiam tributa in personas nullius Diœcesis.
4. An eadem facultas competat inferioribus Prælatiis proprium territorium, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.
5. An per eandem Constitutionem in illis verbis, *Possit Episcopus una cum Superioribus Regularibus quarumcumque Abbatissarum &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere*; jus Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur.
6. An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari.
7. An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus Sanctimonialium sibi subjectarum audiendis?
8. An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seu deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris d. Bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne.
9. An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas confessiones Monialium sibi subjectarum.
10. An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterii audire possit.
11. An confessores Regulares extraordinarii semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium confessiones pro una vice infra annum ad præscriptum Sacri Conc. Trid. possint virtute dictæ approbationis pluries tamquam confessores extraordinarii, earundem confessiones audire absque novi Episcopi licentia.
12. Cum in eadem Constitutione statutum sit, ut liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, ut amoveant Confessores Monialium, atque Administratores bonorum ad earundem Monialium Monasteria pertinentium: nisque Superioribus si facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties, & quando opus esse judicaverit: An ejusmodi causam Episcopus Superioribus Regularibus significare teneatur.
13. An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi jurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut

aut circa Clausuram, vel bonorum administrationem eorundem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an verò solum in notoriis, & cum scandalo populi?

Sacra Congregatio Cardinalium Conc. Trid. Interpretum censuit Constit. san. mem. Greg. XV. de exemptorum privilegiis, nequaquam subicere Regulares exemptos quibus Cura animarum personarum sæcularium non incumbit, Episcoporum jurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis Sæcularibus administrandis iidem Regulares delinquunt: ac propterea.

Ad 1. Dubium respondit, Episcopis non licere in vim ejusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum Sæcularium, nec loca, ubi in iisdem Ecclesiis asservatur SS. Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi Confessiones personarum Sæcularium audiuntur.

Ad 2. Hac in parte Constitutionem nihil novi juris induxisse, nec ullam novam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse: ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel aliàs illorum privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quod si aliunde Episcopis hujusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad 3. Censuit ejusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius Diocesis.

Ad 4. Non competere.

Ad 5. Jus confirmandis Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

Ad 6. Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum Confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diocæsano idonei judicentur, & approbentur: Ordinarios verò confessores ante Constitutionis publicationem deputatos posse, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si contingat, ut illorum facultas à Sede Apostolica ultra triennium profogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad 7. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi confessiones Monialium sibi subiectarum, posse, durante eorum officio, pergere sine alia Episcopi approbatione in confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spontè, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, seu dignitatibus expleto jam tempore à Constitutionibus cujusque Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium confessiones audire, nisi prius à Diocæsano Episcopo idonei judicati, & approbati fuerint.

Ad 8. Confessiones hujusmodi nullas, atque irritas esse.

Ad 9. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum Sæcularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum; sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

Ad

Ad 10. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium unitis Monasterii ab Episcopo approbatum, minimè posse audire Confessiones Monialium alterius Monasterii.

Ad 11. Confessores extraordinarios semel deputatos atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro una vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis ejusmodi illarum Confessiones audire: sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad 12. Non teneri ejusmodi causam significare Superioribus Regularibus; sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sac. Congregatio seriò oneravit, ne facultate sibi hac in parte attributa quomodo abutantur, ejus rei in districto Dei iudicio rationem reddituri.

Ad 13. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi scandalo.

Quæ Sacræ Congregationis responsa ad se relata sel. rec. Gregorius XV. & S. D. N. Urbanus VIII. in omnibus approbarunt. *Bullar. tom. 4. pag. 101. & 102.*

A Card. Caetanus.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secret.

Subsequuntur alia duo Dubia ab eadem Sac. Congregatione declarata, & à Sanctissimo D. N. approbata.

AN Regularis absque legitima licentia accedens ad Monasterium Monialium Regularibus subjectarum, ibique in loco colloquiis destinato cum Moniali colloquens, à Diocesano Episcopo, tamquam Sedis Apostolicæ Delegato, coerceri, & puniri possit.

Sac. Congreg. Cardinalium Conc. Trid. interpretum censuit, posse. Quam Congregationis sententiam S. D. N. Urbanus VIII. ad se relata approbavit.

An liceat Episcopo in vim Constitutionis sa. mem. Greg. XV. de exemptor. privilegiis, punire Regulares, qui ad Abbatissæ electionem procedunt ante tempus ipsi Episcopo significatum, aut die electionis eidem nullatenus prænunciata?

Sac. Congregatio &c. respondit, Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, & eum usque ad præfinium tempus expectare, si antea ipse expressè declaraverit, se uti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarumque electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt. *Bullar. d. tom. 4. pag. 102.*

C. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Secretarius

ADNO-

ADNOTATIONES.

Praeter casus supra à Sacr. Congreg. declaratos, & alios quos retuli Adnot. ad Tit. de Licentis Formul. XX. poterit Episcopus contra Regulares exemptos procedere, si non retineant lampadem collucentem ante Altare Sanctissimi Sacramenti, quia cum sit defectus magnæ ir-reverentiæ, cure erit illi, auctoritate si-bi delegata à Sacr. Conc. Trid. in Decreto de evitand. in celebrat. Miss. sess. 22. ut ab eis om-nino retineatur.

2. Neque talis defectus suppleretur, si forte lampas ardens diu, noctuque existeret in Choro è conspectu Altaris Majoris; quia retinenda est prope, & ante Altare Tabernaculi in quo servatur Eucharistia, prout Sacra Rituum Congregatio respondit Generali Capuccinorum de hoc sciscitanti 22. Augusti 1699.

3. Item Regulares exempti cogi possunt ab Episcopo ad exequendam Testatoris voluntatem, si illis commissæ fuerit executio sive distributio reddituum, aliorumve honorum Hæreditatis, vigore Clementinæ Religiosis de testamentis editæ in Concilio generali Viennensi, quæ clara est, & tradit Fagnan. in cap. tua Nobis de Testam. n. 19. & 49. Passerin. de stat. hom. tom. 2. qu. 186. art. 2. n. 121. Capon. discept. 84. n. 7. ubi ait conclusionem veram esse etiam si

Testator rationem exigî prohibuisset, Tambur. de jur. Abbat. tom. 1. disp. 15. quest. 7. n. 23. Ventrigl. in prax. par. 1. annot. 48. §. unico n. 116.

4. Vel verba Testamenti sonarent in potestatem facultativam, puta si Testator onus injungeret Executori Religioso per verba, possit, & valeat: nam in ultimis voluntatibus verba hæc important obligationem, & necessitatem, ut dixit Rot. in Romana quartæ 4. Junii 1668. §. si quidem coram Bourlemont.

Et idem dicas de verbo precario rogo, placeat, &c. quia hæc pariter habent vim jussionis, & præcepti, ad instar fidei-commissi, Rot. dec. 78. nu. 4. post Tondut. de penson.

Ad Decretum circa promovendos ad Primam Tonfuram, vel ad Minores Ordines in Regno Neapolitano.

SUMMARIUM.

1. Episcopi Regni Neapolitani in litteris Dimissoriis Episcopum certum tenentur designare, alias pœnas Decretis incurrunt, & n. 2.
3. Possunt tamen externos ordinare cum Dimissoriis suorum Ordinariorum, licet non sint directæ ad certum Episcopum.

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Jurisdictionalibus Regni Neapolitani præposita, justis, gravibusque adducta causis de S. D. N. Gregorii XV. speciali ordine vivæ vocis oraculo desuper habito expressè præcipit, & mandat omnibus, & singulis ejusdem Regni Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis inferioribus legitimam facultatem habentibus, ut tanquam ad primam Tonfuram, sive ad Minores Ordines aliquem promoveant: Parocho, seu alteri, cui magis expedire videbitur, committant, ut nominibus, & desiderio eorum, qui volunt promoveri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum Ordinandum natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis diligenter inquirent, & literas testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum committentem quamprimum transmittant, ut tam ex his, quam ex aliis ex Sac. Conc. Trid. præscripto in cap. 8. sess. 23. de Refor. adhibendis diligentis sibi constet promovendos illis qualitatibus esse præditos, quæ per Sac. Canones, idemque Concilium requiruntur. Quod & observent in litteris dimissoriis concedendis, in quibus exprimat præfatas diligentias præcessisse. Dictæ au-